

A rejtélyesnek tűnő cím mögött a Pannon Filharmonikusok kicsiknek szervezett Csigaház című műsora rejtőzik. A nagy csigaház pedig az előadás helyszíne, a Kodály Központ, amelynek alaprajza valóban egy csigaház vonalához hasonlít. A szombat délutáni program az új helyen teltházas volt. (Tekintse meg képgalériánkat a cikk végén!)

Sokadik alkalommal és most már a hangversenyterem épületében zajlott le ma délután a 4-8 éveseknek szóló komolyzenei kedvcsináló. A két előadáson 50-50 gyermek vehetett részt szüleivel, ahol Csabiga és Csillaga, a két kotnyeles csigagyerek segített oldottá és barátságossá tenni a zenés matinét. Az „aprónép” a zenekar "hangadója", az oboával ismerkedhetett meg népszerű zeneművek átiratain keresztül, amelyeket Sturcz László,

a

Pannon Filharmonikusok szólamvezetője,

Kovács Miklós

és

Varga Anikó

, a zenekar művészei szólaltattak meg.

A délutáni foglalkozás több, mint egy játszóház, erről Egerszegi

Andrea

fej

lesztőpedagógus gondoskodik, aki a foglalkozások „karmestere”, irányítója.

- Nem véletlen, hogy a műsor végén őt is megkérdeztük, hogy túl jónéhány Csigaházon, milyen gondolatai vannak a sorozattal kapcsolatban?

- A legörömtelibb, hogy nagyon sok gyerek visszatérő vendégünk, nagyjából a közönség negyede. Persze mindig vannak új arcok, akikkel egy-egy ilyen foglalkozáson találkozom, ennek külön örülök. Az egyre bővülő létszám mellett jók a visszajelzések, ez pedig nekünk ad lökést ahhoz, hogy egyre ötletesebb és érdekesebb produkciókat hozzunk létre.

- Mikor készülnek a következő fellépésre?

- Minden hónap első szombatján lesznek ilyen foglalkozások a Kodály Központban, ezekre már most is készülünk, hiszen a zeneműveket sokszor át kell írni a zenészeknek és a két csigával is meg kell beszélnünk a teendőket. Nagy örömmel állunk minden ilyen foglalkozás elé, hiszen sokszor az élet átírja a forgatókönyvet, mivel a kis gyerekek nem mindig azt mondják, amire mi gondolunk. Mindenesetre ez így sokkal érdekesebb!

Egy nagypapát is látok a közönség soraiban, éppen a műsor végén igyekeznek unokájával kifelé a teremből, de még időben „elcsípem” őket. Ismerős a nagypapa, Kovács Péter, nyugdíjas testnevelő tanárra kérdőn nézek, hogyhogya nem a sportcsarnokba vitte a kisfiút?

- Nagyon sok kapcsolata van a sportnak és a zenének, mindkettőhöz kiváló ritmusérzék kell. Hiszen a mozgás is harmónia!
- Kétségtelenül igaz, amit mond, de ezen kívül is volt kapcsolata a zenével?
- Hogyne, fiatal koromban zongorázni tanultam, a mai napig megmaradt a hangszeres muzsika és a komolyzene szeretete, ezt szeretném az unokának is megmutatni, átadni. Egyelőre tetszik neki a Csigaház, eddig minden előadáson itt voltunk és eztán is jövünk.

A nagypapa dicsérő szavai után a szólamvezető felé igyekszem, Sturcz Lászlót arról kérdezem, hogy milyen a kicsiknek játszani?

- Nekem is van három gyermekem, így nagyon jól érzem magam ebben a közegben, ráadásul zeneiskolában is dolgozom, tehát nem szokatlan szerepkör ez nekem. Nagyon jólesett, hogy érdeklődtek a gyerekek az oboa iránt, láttam, hogy többen komolyan kedvet kaptak a hangszer közelebbi megismeréséhez.
- Az ön gyermekei is jártak ilyen kedvcsináló előadásokra?
- Részben ezt otthon megkapták, hiszen zenész család vagyunk nem kellett messze menniük, hogy hangszert lássanak, vagy halljanak. A legkisebbik gyermekem, a fiam szintén oboista, tavaly szeptemberben kezdett el a hangszeren játszani.
- Mit adhat egy ilyen óvodás korosztálynak ez a délután?
- Felkelti a figyelmüket a zene iránt, talán jobban kedvet

kapnak a hangszeret kipróbálni és zenei tanulmányokat folytatni. Ha mást nem, akkor a szép iránt lesznek fogékonyabbak, ami a mai világban nem kis dolog.

- Hogyan készülnek egy ilyen fellépésre?
- Összeállítjuk a műsort és gyakorlunk, mint rendszeren, persze itt mindig adódhatnak váratlan helyzetek, amit menet közben próbálunk megoldani. A gyerekek kevésbé kiszámíthatóak, mint a felnőtt közönség, de talán ez a bája egy-egy ilyen délutánnak.

Valóban adódnak ilyen helyzetek, délután is tapasztalhattuk, hiszen az ifjú közönség nagyon őszintén válaszol a kérdésekre és a tetszését sem rejti véka alá, még akkor sem, ha a zenemű még nem ért véget. Persze tényleg így aranyos és kedves a dolog, másrészt pedig valóban a cél a fontos, minél több gyerekek kellemes élményt nyújtani a zene által.

A bemutatkozó lépések

A közönség egy része

A főszereplők: Sturcz László és az oboa

Csabiga, Csillaga és egy kiskakas

Bővül a "baromfiudvar"

... árnyékában

... akcióban

Egy kivívóhűvölő is porondra került

Egy csapat indián, vagy zenekar?

Egy bohós indián

Egy csapat elkóborolt mohikán

Tánpra is sor került

Egy elmélyült zenehallgató